

Arrest

nr. 180 448 van 9 januari 2017
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 22 september 2016 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 19 augustus 2016.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 10 november 2016 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 21 december 2016.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. VAN ISACKER.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat H. VAN NIJVERSEEL *loco* advocaat H. CHATCHATRIAN en van attaché S. DUPONT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaring beschikt u over de Afghaanse nationaliteit, bent u een hazara van etnische origine en bent u een sjiiet. U bent afkomstig uit het dorp Dashi Maina, een subdorp van regio Sia Sang, in Hesa Awal Behsud, uit de provincie Maidan Wardak. U bent 25 jaar en u bent twee jaar naar school geweest.

Elk jaar komen er in uw regio Kuchi voorbij, een nomadenvolk uit Afghanistan. Van de lente tot de herfst zijn zij in de regio, waarbij er steeds conflicten ontstaan tussen de Kuchi en de lokale bevolking, de Hazara's. Deze Kuchi worden ook gesteund door de taliban. Ze krijgen wapens. Als de Kuchi langskomen, verbranden ze huizen, vernietigen ze landbouwgronden en stelen eigendommen van

anderen. Zo kwamen ze ook in het jaar 1379 (gregoriaanse kalender het jaar 2000), wanneer ze uw grootvader vermoordden omwille van een grondconflict. Vorige zomer, in saur 1394 (gregoriaanse kalender april/mei 2015) kwamen de Kuchi zoals elk jaar naar de regio. De lokale bevolking verbrandden twee tractoren waarin de Kuchi hun wapens, geleverd door de taliban, bewaarden. Naar aanleiding van dit incident ontstond er een gevecht. Mensen werden vermoord, ander mensen vluchtten uit de regio, en uw vader, die ook betrokken was bij het incident, raakte vermist. U vermoedde dat uw vader als enige werd meegenomen mede omwille van het oude landconflict tussen de Kuchi en uw grootvader. U vertrok met uw familie naar Raistgul, een dorp twee uur stappen van Dashi Maina. Daar hoorde u dat de Kuchi op zoek waren naar alle mensen die tegen hen hadden gevochten. U besloot dat u niet meer in het land kon blijven, en vertrok twee maanden later uit Afghanistan. U reisde door Pakistan, Iran, Turkije, Griekenland, Macedonië, Servië en Oostenrijk. Op 20 november 2015 vroeg u asiel aan in België. Na uw vertrek, kwam de neef van uw moeder, F. H., te weten dat uw vader vermist was en u was vertrokken. In hamal 1395 (gregoriaanse kalender maart/april 2016) haalde F. uw moeder en uw familie op, om hen onderdak te bieden in Kabul. Ter staving van uw asielaanvraag legde u tijdens uw gehoor op het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) een kopie van uw taskara (Afghaanse identiteitskaart) neer.

B. Motivering

Een analyse van recente internationale rapporten en berichtgeving wijst op de aanwezigheid van gerichte mensenrechtenschendingen in Afghanistan. In die context kunnen Afghanen met een risicoprofiel effectief een risico op vervolging lopen in de zin van de Vluchtelingenconventie. Indien na een grondig individueel onderzoek van de asielaanvraag blijkt dat een Afghaanse asielzoeker een dergelijk risico loopt, zal het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) in principe de vluchtelingenstatus toekennen. Op basis van uw verklaringen dient evenwel te worden geconcludeerd dat u geen gegronde vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie aangetoond heeft.

Vooreerst dient te worden opgemerkt dat de verklaringen omtrent de ontvoering van uw vader en uw vlucht naar het dorp Raistgul tal van incoherenties bevatten die de geloofwaardigheid van uw asielrelaas sterk onderuit halen. U gevraagd waar u was toen uw vader werd meegenomen door de Kuchi's, antwoordt u aanvankelijk in uw dorp in Sia Sang. Wanneer het CGVS u om meer details vraagt over de ontvoering van uw vader, slaagt u er niet in deze te geven. U haalt meermaals de algemene situatie aan, waarbij u het conflict met de Kuchi's in uw dorp schetst (CGVS p.13). Nadat het CGVS u meermaals uitlegt dat de algemene situatie duidelijk is, maar dat u wordt gevraagd specifieke informatie te geven aangaande de ontvoering van uw vader, wijzigt u uw verklaringen en beweert u plots reeds in Raistgul te zijn toen uw vader werd meegenomen en niet in Sia Sang (CGVS p.13). Deze ommezwaai in uw verklaring is weinig coherent te noemen, temeer u even later in uw gehoor op het CGVS beweert dat u uit uw dorp naar Raistgul bent gevlucht omdat uw vader was vermist en uw huis was vernietigd (CGVS p.14). Deze incoherenties tasten in ernstige mate de geloofwaardigheid van uw verklaringen aan.

Hoewel u twee maanden in Raistgul verbleef (CGVS p.7), een dorp op twee dagen stappen van uw dorp (CGVS p.7) en niet bereikbaar voor auto's en andere voertuigen zoals u verklaarde (CGVS p.14), belette dit u niet om goed op de hoogte te blijven van de situatie in uw dorp. Zo verklaart u twee dagen nadat uw vader vermist werd, op de hoogte te zijn gesteld over de ontvoering van uw vader door M. B., een dorpeling die zijn familie in Raistgul kwam bezoeken (CGVS p. 14). U kwam ook te weten dat de taliban in uw dorp aankondigden dat ze zochten naar mensen die tegen hen gevochten hadden, waardoor u naar eigen verklaring niet meer kon terugkeren naar uw dorp (CGVS p.15). U gevraagd hoe u zo goed op de hoogte kon blijven vanuit een dorp dat zo afgelegen was van de uwe, verklaart u dat mensen regelmatig naar het dorp gingen en terug, om hun families te zien en te zien of hun huizen vernietigd waren (CGVS p.15). Ondanks de communicatie tussen uw dorp en Raistgul, bleef u al die tijd merkwaardig genoeg onwetend over de omstandigheden waarin uw vader vermist werd. Het gegeven dat u verder geen pogingen hebt ondernomen om meer te weten te komen over de ontvoering van uw vader (CGVS p.15), doet afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw verklaringen. Zo vroeg u geen verdere details aan M. B. of keerde u tijdens de herfst niet terug naar uw regio om het lichaam van uw vader te zoeken (CGVS p.15). Gezien de ernst van deze beweringen, zou men kunnen verwachten dat u meer zou hebben ondernomen om informatie te verkrijgen over uw vader, de plaats waar hij was en of hij nog in leven was.

Nog in verband met de verdwijning van uw vader, haalt u als eerste reden voor het ontvoeren van uw vader het gevecht aan in uw dorp met de Kuchi's, waarbij tal van mensen werden vermoord, en tal van

mensen op de vlucht sloegen (CGVS p.4). Het CGVS is op de hoogte van de jaarlijks terugkerende conflicten tussen Kuchi en Hazara's in uw regio. Ook in de zomer van 2015 werden er opnieuw grondconflicten in uw regio waargenomen, waarvan informatie werd toegevoegd aan het administratief dossier. Uit informatie waarover het CGVS beschikt zijn er tijdens dit laatste conflict in uw regio twee doden gevallen, één Hazara en één Kuchi. Deze informatie maakt echter geen enkel gewag over een ontvoering. U gaf als tweede reden voor de ontvoering van uw vader aan dat uw grootvader in het verleden een grondconflict had met de Kuchi's, waardoor uw familie persoonlijk gevisieerd werd. Hoewel grondconflicten verschillende generaties kunnen doorgaan, is het bedenkelijk te noemen dat uw vader pas vijftien jaar na de moord op uw grootvader door de Kuchi's zou worden ontvoerd. Indien uw vader al die tijd persoonlijk gevisieerd zou worden door de Kuchi, zou men kunnen verwachten dat ook hij zijn voorzorgen neemt vanaf de lente tot de herfst, wanneer de Kuchi in de regio zijn.

Ook wanneer het CGVS u vraagt waarom u na de herfst -wanneer de Kuchi's het gebied hebben verlaten- niet kon terugkeren naar uw dorp, zijn uw antwoorden weinig eensluidend te noemen. Eerst verklaart u dat u niet terug kon, omdat de Kuchi u zouden vermoorden (CGVS p.15). U wederom gevraagd waarom u niet teruggekeerd bent nadat de Kuchi opnieuw zijn vertrokken, verklaart u plots dat uw huis was vernietigd, en dat er niets meer overbleef (CGVS p.15). U vervolgens gevraagd waarom u twee maanden in Raistgul bent verbleven alvorens te vertrekken uit Afghanistan, antwoordt u dat u wachtte tot u er nieuws zou komen van uw vader (CGVS p. 16). Ook hier moet een tegenstrijdigheid worden aangekaart met uw verklaringen gedaan op de DVZ (Dienst Vreemdelingenzaken), waarin u op dezelfde vraag antwoordt dat u twee maanden in Raistgul bent gebleven omdat u wachtte tot de situatie zou bedaren, maar dat de situatie enkel verslechterde (zie CGVS Vragenlijst, 02/02/2016). Deze informatie gegeven op de DVZ strookt echter niet met de informatie die u gaf op het CGVS, dat de Kuchi's jaarlijks de regio verlaten in de herfst. Dat u geen eenduidige verklaringen aflegt omtrent de reden waarom u niet teruggekeerd bent naar uw dorp, en waarom u nog twee maanden in Raistgul bent verbleven alvorens te vertrekken uit Afghanistan, ondermijnt opnieuw ernstig de geloofwaardigheid van uw vluchtmotieven.

Bovendien aangaande het verblijf van uw familie dient aangestipt te worden dat u evenmin coherente verklaringen aflegt tijdens het gehoor. Zo stelt u in het begin van het gehoor dat uw familie in uw dorp was toen u Afghanistan heeft verlaten, en nu in Kabul zou zijn (CGVS p.4). Dit komt echter niet overeen met wat u later in het gehoor verklaart, met name dat uw familie samen met u in Raistgul verbleef toen u Afghanistan heeft verlaten en niet meer is teruggekeerd naar uw dorp Sia Sang sindsdien (CGVS, pp.7 en 16). In deze context dient te worden toegevoegd dat u er niet in slaagt een gegronde reden te geven waarom u zich niet zou kunnen vestigen in Kabul, waar uw familie bij de neef van uw moeder woont. Deze neef, F., is werkzaam als schoenmaker. Rekening houdend met het ongeloofwaardige karakter van uw asielmotieven, kan u in het geheel niet staven dat u in Kabul problemen met de Kuchi's zou hoeven te vrezen.

In het licht van het voorgaande, heeft u bijgevolg niet aannemelijk gemaakt dat er bij terugkeer naar Afghanistan in uw hoofde een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie zou bestaan.

Naast de toekenning van een beschermingsstatus aan Afghanen met een risicoprofiel kan een Afgaanse asielzoeker door het CGVS ook een beschermingsstatus krijgen ten gevolge van de algemene situatie in zijn regio van herkomst. Asielzoekers uit een groot aantal gebieden in Afghanistan krijgen de subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 § 2 c van de Vreemdelingenwet toegekend op basis van de algemene toestand in hun regio; dit indien zij hun reële herkomst uit deze regio en hun achtergrond aannemelijk maken en voor zover blijkt dat er geen reëel intern vluchtalternatief bestaat.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Afghanistan wordt het rapport "UNHCR Eligibility Guidelines for assessing the international protection needs of asylum-seekers from Afghanistan" van 19 april 2016 in rekening genomen. Niettegenstaande het rapport aangeeft dat de veiligheidssituatie in 2015 achteruit gegaan is en dat zowel het aantal burgerslachtoffers, als het aantal veiligheidsincidenten op het gehele Afgaanse grondgebied gestegen is, bevestigt het rapport nog steeds het bestaan van regionale verschillen in de veiligheidssituatie in Afghanistan. Bovendien wordt nergens in deze UNHCR richtlijnen geadviseerd om voortgaande op een analyse van de algemene veiligheidssituatie aan elke Afgaan een complementaire vorm van bescherming te bieden. UNHCR benadrukt daarentegen dat dat elk verzoek om internationale bescherming op eigen merites dient beoordeeld te worden. Rekening houdend met het veranderlijk karakter van het conflict in Afghanistan, dienen de asielaanvragen van Afghanen elk nauwgezet onderzocht te worden, dit in het licht van enerzijds de bewijzen aangevoerd

door de betrokken asielzoeker en anderzijds actuele en betrouwbare informatie over de situatie in Afghanistan.

UNHCR wijst er op dat asielzoekers afkomstig uit "conflict affected areas" nood kunnen hebben aan bescherming omdat zij het risico lopen blootgesteld te worden aan een ernstige en individuele bedreiging van hun leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld. UNHCR adviseert dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in de gebieden waar er sprake is van een actief conflict volgende objectieve elementen in ogenschouw genomen worden om te bepalen of er sprake is van veralgemeend, willekeurig geweld: (i) het aantal burgers dat het slachtoffer is van willekeurig geweld, waaronder bomaanslagen, luchtaanvallen en zelfmoordaanslagen; (ii) het aantal conflict gerelateerde incidenten; en (iii) het aantal personen dat omwille van het conflict ontheemd werd. UNHCR benadrukt dat het aantal burgerslachtoffers en het aantal veiligheidsincidenten belangrijke indicatoren zijn voor het bepalen van de intensiteit van het voortdurend conflict in Afghanistan. In de objectieve informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, worden voornoemde aspecten in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Afghanistan. Ook met andere indicatoren wordt er rekening gehouden, in de eerste plaats bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen.

Uit de analyse van de veiligheidssituatie door UNHCR blijkt weliswaar dat de veiligheidssituatie in Afghanistan sinds begin 2013 verslechterd is, doch anderzijds blijkt dat het geweldsniveau en de impact van het conflict nog steeds regionaal erg verschillend zijn. Deze sterke regionale verschillen typeren het conflict in Afghanistan. Om die redenen dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent.

Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Afghanistan, dient in casu de veiligheidssituatie in de Behsud-districten in de provincie Wardak te worden beoordeeld.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie de aan het administratief dossier toegevoegde EASO Country of Origin Information Report: Afghanistan – Security Situation van januari 2016) blijkt dat het grootste aandeel van het geweld en de kern van het conflict te situeren is in het Zuiden, Zuidoosten en het Oosten. De provincie Wardak behoort tot de centrale regio van Afghanistan. Uit de beschikbare informatie blijkt echter dat het geweldsniveau en de impact van het conflict in de provincie Wardak regionaal erg verschillend zijn. Niettegenstaande de provincie Wardak in haar geheel een hoog niveau aan veiligheidsincidenten kent, blijkt tegelijkertijd dat er tijdens de verslagperiode in de districten Hiqa-i Awali Behsud en Markazi Behsud nauwelijks veiligheidsincidenten voorkwamen. Het geweld dat in de Behsud-districten voorkomt is gerelateerd aan een jaarlijks terugkerend conflict tussen Hazara en nomadische Kuchi's. Het aantal conflictgerelateerde burgerslachtoffers is in beide Behsud districten laag.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers in de Behsuddistricten van de provincie Wardak actueel geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers uit uw regio aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel zou blijken.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1.1. Middelen

Verzoeker voert in een enig middel de schending aan van de artikelen 48/3 en 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) de beginselen van behoorlijk bestuur, in het bijzonder het redelijkheidsbeginsel en de materiële motiveringsplicht.

Verzoeker betwist de motieven van de bestreden beslissing en besluit dat zijn asielrelaas wel degelijk geloofwaardig is.

Verzoeker vraagt in hoofddoel om hem als vluchteling te erkennen, minstens hem de subsidiaire bescherming te verlenen en in ondergeschikte orde de beslissing te vernietigen en terug te sturen naar de het Commissariaat-generaal voor verder onderzoek.

2.2. Stukken

De verwerende partij brengt op 13 december 2016 een aanvullende nota d.d. 12 december 2016 bij met in bijlage het rapport *"Easo Country of Origin Information Report: Afghanistan – Security Situation"* van november 2016.

2.3. Beoordeling

2.3.1. Bevoegdheid

De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

2.3.2. Vluchtelingenstatus

Verzoekers asielrelaas berust op de problemen die hij en zijn familie zouden ondervonden hebben vanwege de Kuchi's. Blijkens de bestreden beslissing wordt verzoeker de vluchtelingenstatus geweigerd om reden dat (i) verzoekers asielrelaas tal van incoherenties bevat omtrent de ontvoering van zijn vader en de vlucht naar het dorp Raistgul, (ii) verzoeker onwetend is over de omstandigheden waarin zijn vader vermist is en geen poging heeft ondernomen om hierover meer te weten te komen, (iii) de op het Commissariaat-generaal beschikbare informatie geen gewag maakt van een ontvoering op dat ogenblik, (iv) verzoeker weinig coherente antwoorden geeft op de vraag waarom hij na het vertrek van de Kuchi's niet terug naar zijn dorp kon keren en (v) verzoeker geen coherente verklaringen kan afleggen over het verblijf van zijn familie.

Verzoeker onderneemt een poging om de incoherenties met betrekking tot de ontvoering van zijn vader te verklaren door één versie van de tegenstrijdigheden aan te houden. De loutere bevestiging van één versie van tegenstrijdige verklaringen is echter onvoldoende om de tegenstrijdigheid te herstellen.

Verzoeker verwijt de verwerende partij vervolgens dat zij duidelijk het gevaar voor het leven van verzoekende partij verkeerd inschat waar deze vaststelt dat verzoeker weinig ondernam om meer te weten te komen over de omstandigheden van de ontvoering. Verzoeker stelt ondergedoken te hebben moeten leven om zelf niet vermoord te worden, laat staan om zelf een onderzoek te doen naar het lot van zijn vader. Uit verzoekers verklaringen bij het Commissariaat-generaal blijkt evenwel dat er voortdurend communicatie was tussen verzoekers dorp en Raistgul waar verzoeker verbleef doordat mensen regelmatig heen en weer tussen beide locaties reisden. Verzoeker had immers contact met M. B. die hem persoonlijk op de hoogte bracht van de ontvoering van zijn vader. Minstens kon dan verwacht worden dat verzoeker in dit geval pogingen zou hebben ondernomen om hierover meer te weten te komen via M. B., in de eerste plaats of zijn vader nog in leven was.

Verzoeker legt voorts tegenstrijdige verklaringen af wanneer hem gevraagd wordt om welke reden hij niet is teruggekeerd naar zijn dorp wanneer de Kuchi's het gebied hebben verlaten. Zo verklaart verzoeker eerst dat hij niet terug kon omdat de Kuchi's hem zouden vermoorden om vervolgens plots te verklaren dat zijn huis was vernietigd, en dat er niets meer overbleef. Verzoekers voorgehouden problemen met de Kuchi's liggen aan de basis van zijn vertrek uit Afghanistan en vormen de grondslag van zijn asielrelaas. Tegenstrijdigheden die de kern van het relaas betreffen ondermijnen de geloofwaardigheid ervan op ernstige wijze.

Nog daargelaten ten slotte dat verzoeker evenmin coherente verklaringen aflegt met betrekking tot het verblijf van zijn familie momenteel, in Kabul dan wel in Raistgul kan worden vastgesteld dat verzoeker in het geheel niet aannemelijk maakt waarom hij zich niet zou kunnen vestigen in Kabul, waar zijn familie bij de neef van verzoekers moeder woont. Terecht besluit de bestreden beslissing dat verzoeker in het geheel niet kan staven dat hij in Kabul problemen met de Kuchi's zou hoeven te vrezen.

Wanneer zoals *in casu* geen geloof kan worden gehecht aan het naar voren gebracht asielrelaas, is er geen reden om dit te toetsen aan de voorwaarden die inzake de erkenning van vluchtelingen worden gesteld door artikel 1, A (2) van het Vluchtelingenverdrag en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

2.3.3. Subsidiaire beschermingsstatus

Gelet op de ongeloofwaardigheid van het asielrelaas bestaan er geen zwaarwegende gronden om aan te nemen dat verzoeker bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

Voor wat betreft de toetsing aan artikel 48/4, §2, c) stelt de bestreden beslissing vast als volgt:

“Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Afghanistan wordt het rapport “UNHCR Eligibility Guidelines for assessing the international protection needs of asylum-seekers from Afghanistan” van 19 april 2016 in rekening genomen. Niettegenstaande het rapport aangeeft dat de veiligheidssituatie in 2015 achteruit gegaan is en dat zowel het aantal burgerslachtoffers, als het aantal veiligheidsincidenten op het gehele Afgaanse grondgebied gestegen is, bevestigt het rapport nog steeds het bestaan van regionale verschillen in de veiligheidssituatie in Afghanistan. Bovendien wordt nergens in deze UNHCR richtlijnen geadviseerd om voortgaande op een analyse van de algemene veiligheidssituatie aan elke Afgaan een complementaire vorm van bescherming te bieden. UNHCR benadrukt daarentegen dat dat elk verzoek om internationale bescherming op eigen merites dient beoordeeld te worden. Rekening houdend met het veranderlijk karakter van het conflict in Afghanistan, dienen de asielaanvragen van Afghanen elk nauwgezet onderzocht te worden, dit in het licht van enerzijds de bewijzen aangevoerd door de betrokken asielzoeker en anderzijds actuele en betrouwbare informatie over de situatie in Afghanistan.

UNHCR wijst er op dat asielzoekers afkomstig uit “conflict affected areas” nood kunnen hebben aan bescherming omdat zij het risico lopen blootgesteld te worden aan een ernstige en individuele bedreiging van hun leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld. UNHCR adviseert dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in de gebieden waar er sprake is van een actief conflict volgende objectieve elementen in ogenschouw genomen worden om te bepalen of er sprake is van veralgemeend, willekeurig geweld: (i) het aantal burgers dat het slachtoffer is van willekeurig geweld, waaronder bomaanslagen, luchtaanvallen en zelfmoordaanslagen; (ii) het aantal conflict gerelateerde incidenten; en (iii) het aantal personen dat omwille van het conflict ontheemd werd. UNHCR benadrukt dat het aantal burgerslachtoffers en het aantal veiligheidsincidenten belangrijke indicatoren zijn voor het bepalen van de intensiteit van het voortdurend conflict in Afghanistan. In de objectieve informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, worden voornoemde aspecten in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Afghanistan. Ook met andere indicatoren wordt er rekening gehouden, in de eerste plaats bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen.

Uit de analyse van de veiligheidssituatie door UNHCR blijkt weliswaar dat de veiligheidssituatie in Afghanistan sinds begin 2013 verslechterd is, doch anderzijds blijkt dat het geweldsniveau en de impact van het conflict nog steeds regionaal erg verschillend zijn. Deze sterke regionale verschillen typeren het conflict in Afghanistan. Om die redenen dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent.

Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Afghanistan, dient in casu de veiligheidssituatie in de Behsud-districten in de provincie Wardak te worden beoordeeld.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie de aan het administratief dossier toegevoegde EASO Country of Origin Information Report: Afghanistan – Security Situation van januari 2016) blijkt dat het grootste aandeel van het geweld en de kern van het conflict te situeren is in het Zuiden, Zuidoosten en het Oosten. De provincie Wardak behoort tot de centrale regio van Afghanistan. Uit de beschikbare informatie blijkt echter dat het geweldsniveau en de impact van het conflict in de provincie Wardak regionaal erg verschillend zijn. Niettegenstaande de provincie Wardak in haar geheel een hoog niveau aan veiligheidsincidenten kent, blijkt tegelijkertijd dat er tijdens de verslagperiode in de districten Hiqa-i Awali Behsud en Markazi Behsud nauwelijks veiligheidsincidenten voorkwamen. Het geweld dat in de Behsud-districten voorkomt is gerelateerd aan een jaarlijks terugkerend conflict tussen Hazara en nomadische Kuchi's. Het aantal conflictgerelateerde burgerslachtoffers is in beide Behsud districten laag.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers in de Behsud-districten van de provincie Wardak actueel geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers uit uw regio aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel zou blijken."

Dit motief op geen enkele wijze weerlegd door verzoeker, wordt door de Raad onverminderd overgenomen.

Verzoeker brengt voorts geen elementen aan inzake de subsidiaire beschermingsstatus. Mede in acht genomen de ongeloofwaardigheid van het asielrelaas blijken er zich evenmin in het administratief dossier elementen te bevinden die de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus, overeenkomstig artikel 48/4 van de vreemdelingenwet, rechtvaardigen.

2.3.4. Verzoeker vraagt *in fine* van zijn verzoekschrift de bestreden beslissing te vernietigen. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Het ontbreekt de Raad immers niet aan essentiële elementen om te komen tot de in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 1° van de vreemdelingenwet bedoelde bevestiging of hervorming.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negen januari tweeduizend zeventien door:

mevr. A. VAN ISACKER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

A. VAN ISACKER